

Hvis kommunen mod forventning skulle forholde sig passivt hertil, foreslås det endvidere at indføre hjemmel til helt at fratage kommunen tilsynsopgaven og placere den et forsvarligt sted for den pågældende kommunes egen regning.

Hvis kommunen konsekvent nægter at gøre det, den skal – og det tror jeg kun vil forekomme i helt ekstreme tilfælde – skal der altså være en mulighed for at flytte opgaven hen et andet sted for kommunens regning, sådan at man får valget mellem enten selv at leve op til det eller komme til at betale for, at andre udfører den opgave.

Jeg er meget enig i en række af de forslag til forbedring af de kommunale tilsynsberetninger, som bliver stillet i beslutningsforslaget. Vi skal fortsat følge godt med i kommunernes indsats, så vi har det tilstrækkelige grundlag for at føre en dialog med kommunerne, både de gode – og det er heldigvis langt, langt de fleste – og de mindre gode.

I handlingsplanen, som jeg har fremlagt, er der lagt op til en revision af indberetningssystemet. Jeg vil især pege på, at kommunernes beretninger fremover kommer til at indeholde oplysninger, således at der kan foretages en samlet kvalitativ vurdering af tilsynet og af kommunens indsats på miljøbeskyttelsesområdet. Det vil også give os en mere systematiseret viden om, hvilke miljøproblemer der opdages af miljøtilsynet, og dermed en baggrund for at vurdere, om lovgivning og regler er gode nok.

Jeg vil derfor også søge at bidrage til, at tilsynsberetningerne fremover i højere grad kommer til at tage højde for det kvalitative aspekt i tilsynsarbejdet.

Beslutningsforslaget fra SF afsluttes med nogle forslag vedrørende godkendelse af listevirksomheder, som endnu ikke er godkendt. Der foreligger her tre forslag, som jeg gerne vil knytte nogle kommentarer til.

For det første bliver det foreslået, at der skal sættes frister for, hvornår virksomheder, der er oprettet før 1974 inden for de brancher, der er anført i miljøbeskyttelseslovens kapitel 4, skal være godkendt. Forslagsstillerne har ikke fremsat særlige bemærkninger til denne del af forslaget til folketingsbeslutning. Det er derfor ikke umiddelbart indlysende, hvad der er begrundelsen for netop dette forslag.

I en bekendtgørelse fra 1992 blev der fastsat frister for, hvornår listevirksomheder fra før 1974 skulle indsende ansøgning om miljøgodkendelse. Fristerne er udformet sådan, at de

enkelte brancher skal indsende ansøgning inden specifikke tidsterminer. En række virksomhedstyper er allerede gennem godkendelsesproceduren, og de sidste virksomhedstyper skal indsende ansøgning om godkendelse senest i år 2000.

Jeg ser således på det nuværende grundlag ikke noget behov for, at vi går i gang med at fastsætte yderligere frister.

Det andet forslag fra SF's side på det område går ud på, at der for bestemte brancher bliver fastsat frister for, hvornår vilkår i tidligere meddelte godkendelser skal være revideret efter 8-års-reglen. Jeg bemærker, at der heller ikke fra forslagsstillerens side er fremsat særlige bemærkninger som begrundelse for denne del af beslutningsforslaget.

Efter udløbet af miljøbeskyttelseslovens retsbeskyttelsesperiode på de 8 år kan tilsynsmyndigheden efter de nugældende regler ændre godkendelsens vilkår, i det omfang dette måtte være miljømæssigt begrundet. Godkendelsen kan tages op som helhed eller revideres med hensyn til enkeltpunkter. Der er således allerede i dag regler herom i godkendelsesbekendtgørelsen, og de regler sikrer, at tilsynsmyndigheden kan kræve oplysninger fra virksomheden, som skal danne grundlag for udarbejdelsen af en ny godkendelse under hensyn til den udvikling, der er sket på miljøområdet.

Tilsynsmyndigheden kan også vælge at revidere de områder af godkendelsen, som myndigheden finder særlig anledning til at bringe i overensstemmelse med udviklingen.

Jeg finder, at det er en god og smidig ordning, og jeg er ikke bekendt med, at der skulle være problemer med at overlade til tilsynsmyndighederne at vurdere behovet for en sådan revision og omfanget heraf.

Fastsættelsen af faste tidsterminer for, hvornår vilkår i meddelte godkendelser skal revideres, vil efter min opfattelse ikke være hensigtsmæssig, ikke mindst fordi der meddeles en meget stor mængde delgodkendelser bl.a. i forbindelse med driftsændringer og udvidelse af bestående godkendte virksomheder.

Man kan også risikere, at det vil medføre en uforholdsmæssig stor arbejdsbyrde for tilsynsmyndighederne at skulle føre almanak over alle disse miljøgodkendelser for at opfylde en eventuel pligt til at revidere disse godkendelser efter udløbet af den enkelte godkendelses 8-årsperiode.